

เกษตรผสมผสาน.

เกษตรผสมผสาน คือ ระบบการเกษตรที่มีการปลูกพืชและการเลี้ยงสัตว์ มีสัตว์หลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน โดยที่กิจกรรมการผลิตแต่ละชนิดจะต้องสามารถเกื้อกูลประโยชน์ต่อกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในไร่นาอย่างเหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความสมดุลของสภาพแวดล้อม และเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ โดยการทำการเกษตรหลากหลาย กิจกรรมนั้นต้องทำในพื้นที่และระยะเวลาเดียวกัน เกิดความหลากหลายของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ที่มีปฏิสัมพันธ์ในทางเกื้อกูลซึ่งกันและกันของกิจกรรมการผลิต โดยเฉพาะการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในไร่นา เช่น ดิน น้ำ แสงแดด และอากาศอย่างเหมาะสม เกิดความสมดุลของสภาพแวดล้อมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

รูปแบบการเกษตรผสมผสานช่วยสร้างภูมิคุ้มกันโดยลดความเสี่ยงและความไม่แน่นอนของรายได้ เนื่องจากมีความหลากหลายในกิจกรรมการผลิต ทั้งปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ทำให้รายได้ครัวเรือนมาจากหลายกิจกรรมและสร้างรายได้อย่างสม่ำเสมอ ค่าใช้จ่ายลดลง รวมทั้งลดการพึ่งพิงปัจจัยการผลิตภายนอก เกษตรกรสั่งสมกระบวนการเรียนรู้จากกิจกรรมการผลิตที่หลากหลาย สามารถพึ่งพาตนเองได้ เกษตรกรจัดสรรพื้นที่ตรงความต้องการในครัวเรือน มีการปลูกข้าว ไม้ผล พืชผักสวนครัว ขุดบ่อเลี้ยงปลา เลี้ยงไก่ไว้บริโภคในครัวเรือนและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของเหลือใช้ภายในพื้นที่ เช่น วัชพืชใช้ทำปุ๋ยชีวภาพ รากไม้และกิ่งไม้ไว้ทำถ่าน

ทางสายกลาง

เงื่อนไขความรู้
(รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง)

เงื่อนไขคุณธรรม
(เชื่อสัตย์ สุจริต ซื่อสัตย์ อดทน อดกลั้น อดทน อดกลั้น อดทน อดกลั้น)

นำไปสู่

ชีวิต/เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม/วัฒนธรรม

สมดุล/มั่นคง/ยั่งยืน/พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

แนวคิดและที่มาของโนนศิลาฟาร์มอีก

โนนศิลาฟาร์มอีกเป็นแนวเกษตรผสมผสาน
โดยยึดหลักปรัชญาของในหลวง ร.๙ ซึ่งภายหลัง
เรียกว่า โคก หนอง นา โมเดล เริ่มดำเนินการเมื่อ ๓
มิถุนายน ๒๕๖๒

มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๖ ไร่ โดยแบ่งเป็นโซนปลูกป่าไม้ ๖
ไร่

ชุดสระเพื่อกักเก็บน้ำและเลี้ยงปลารวมคลองไส้ไก่
เพื่อกระจายความชุ่มชื้น ๓ ไร่ เป็นที่ปลูกข้าว ๓ ไร่
และเป็นที่พักอาศัยรวมปศุสัตว์ ๔ ไร่ แรกเริ่มของ
แนวคิดนี้เนื่องจากพื้นที่บริเวณนี้แห้งแล้งมากปลูก
ข้าวไม่ได้ผลผลิตเป็นเวลา

๒ ปี ทำให้หาคนเช่าทำนาไม่ได้ แม่จึงอยากให้
กลับมาเพื่อดูแลพื้นที่ตรงนี้ซึ่งปกติผมทำงานอยู่
กรุงเทพฯ ไม่ค่อยได้กลับมาเยี่ยมบ้านซักเท่าไร พอ
ได้ฟังดังนั้นจึงเริ่มศึกษาหาความรู้ แนวทางการทำ
เกษตรจากยูทูบบ้าง ออกศึกษาดูงานจากปราชญ์
หรือคนที่สำเร็จแล้วบ้าง แล้วจึงนำเอาความรู้บวก
ความชอบและความต้องการของตัวเองเข้าไปจึง
ออกแบบออกมาเป็นรูปเป็นร่างอย่างทุกวันนี้ ครับ

กองการศึกษาฯ

อบต.ผาน้ำย้อย

อ.หนองพอก จ.ร้อยเอ็ด

เกษตรแบบผสมผสาน

บ้านท่าสะอาด หมู่ที่ 6

ผู้ดูแล : นายดำมัย วงษ์ธนพิสุทธ์

การติดต่อ โทร 0637937323

ที่ตั้ง เลขที่ 56 หมู่ 6 บ้านท่าสะอาด

ต.ผาน้ำย้อย อ.หนองพอก จ.ร้อยเอ็ด

สินค้า OTOP “ปลาร้าทรงเครื่อง”

กลุ่มสตรีตำบลผาน้ำย้อย กลุ่มปลาร้า
ทรงเครื่อง บ้านโคกกลาง มีประธานกลุ่ม คือ
นายอัศววัฒน์ ศรีพยอม หมู่ที่ ๑๒ ตำบลผาน้ำย้อย
อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

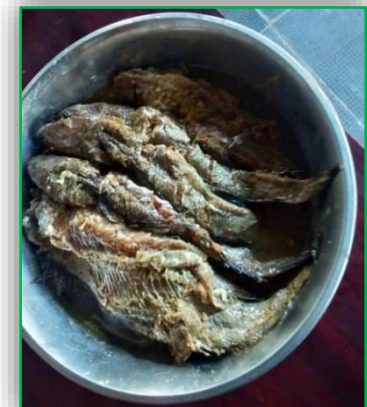

กองการศึกษาฯ อบต.ผาน้ำย้อย
อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด
โทร ๐๔๓-๖๒๕-๕๕๕๕

ปลาร้าทรงเครื่อง

กลุ่มสตรีตำบลผาน้ำย้อย
บ้านโคกกลาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลผาน้ำย้อย
อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

ปลาร้าทรงเครื่อง

เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกลุ่มบทบาทสตรีตำบลผาน้ำย้อย โดยจัดฝึกอบรมการฝึกทำปลาร้าทรงเครื่องขึ้น และได้สนับสนุนอุปกรณ์ในการทำ ต่อมาสมาชิกในกลุ่มได้มีการรวบรวมเงิน จำนวน คนละ ๒๐๐ บาท ในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เพิ่มเติม เนื่องจากชาวบ้านในหมู่บ้านผาน้ำย้อย นั้นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร ซึ่งจะเป็นฤดูกาล เมื่อว่างเว้นจากการทำการเกษตร โดยเฉพาะผู้สูงอายุ และผู้พิการ ก็จะว่างงาน ไม่มีรายได้เสริมจึงมีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพทำปลาร้าทรงเครื่องขึ้นมา เพราะมีขั้นตอนกรรมวิธีที่ไม่หนัก ผู้สูงอายุ ผู้พิการสามารถทำได้ จัดอบรมให้ความรู้วิธีการทำ มีสมาชิกจำนวน ๑๐ คน สมาชิกต้องเป็นผู้ที่ต้องการจะประกอบอาชีพทำปลาร้าทรงเครื่อง และพักอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านโคกกกลาง

หลังจากมีการรวมกลุ่มทำ

ให้ชาวบ้านในหมู่บ้านที่ว่างงานก็ได้มีงานทำ มีรายได้มาใช้จ่ายในครัวเรือน มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีความสุขที่ได้พบปะพูดคุยกันใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ขั้นตอนในการทำงานของกลุ่ม มีการแบ่งหน้าที่กันทำของสมาชิกทั้ง ๑๐ คน โดยมีประธานกลุ่มเป็นผู้ควบคุมดูแล ความเรียบร้อย มีคณะกรรมการกลุ่มบริหารงานจัดทำบัญชี และจัดสรรแบ่งปันผลกำไร และประสานงานต่างๆ สมาชิกของกลุ่มอยู่ร่วมกันเหมือนพี่น้องช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

ประโยชน์จากการทำปลาร้าทรงเครื่อง

สมุนไพรที่เป็นส่วนประกอบของปลาร้าทรงเครื่อง ล้วนแต่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น ข่าเป็นยาขับลมในลำไส้ แก้บิด ท้องอืด โรคหืด ขับเสมหะ และโรคหลอดลมอักเสบ ตะไคร้ช่วยบรรเทาอาการปวดตามข้อนิ้ว ช่วยย่อยอาหาร มีวิตามินเอ บี ๑ บี ๒ แคลเซียม เส้นใยอาหาร และฟอสฟอรัส แคลเซียม ธาตุเหล็ก เส้นใยอาหาร และฟอสฟอรัส ส่วนใบมะกรูดช่วยขับลม แก้จุกเสียด แก้อาการวิงเวียน น้ำมะกรูดแก้เลือดออกตามไรฟัน และยังมีเบต้าแคโรทีน วิตามินซี

ส่วนผสม

ปลาร้าปลาช่อน ๑ ถ้วย
หัวหอมแดงซอยละเอียด ๑๐ หัว
พริกขี้หนูสวนซอย ๒๐ เม็ด
ตะไคร้ซอยละเอียด ๒ ต้น
ใบมะกรูดหั่นฝอย ๒ ช้อนโต๊ะ
ข่าสับละเอียด ๒ ช้อนโต๊ะ

กองการศึกษา
อบต.ผาน้ำย้อย
อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปกรรม

ด้านเป่าแคน

นายเรียน ศรีพะยอม
บ้านเลขที่ ๒๒๖ หมู่ที่ ๑๒
บ้านโคกกลาง
ตำบลผาน้ำย้อย
อำเภอหนองพอก
จังหวัดร้อยเอ็ด

การขับร้อง หมอลำ พิณ

การขับร้อง

นางนารี เจริญตา
หมู่ที่ ๔ บ้านห้วยคล้อ
ตำบลผาน้ำย้อย
อำเภอหนองพอก
จังหวัดร้อยเอ็ด

แคนเป็นเครื่องดนตรีตระกูลเครื่องเป่า เป็นเครื่องดนตรีสัญลักษณ์ของชาวไทยอีสาน มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ยืนยันว่าแคนเป็นเครื่องดนตรีประเภทใช้เล่นทำนองที่เก่าแก่ที่สุดในโลก ได้รับความนิยมแพร่หลายในเอเชีย โดยมีชื่อเรียกต่างกันไป เช่น ชนเผ่าม้งเรียกว่า เค่ง ชาวจีนเรียก เซอ้ง เกาหลีเรียก แซง ญี่ปุ่นเรียก โซ เป็นต้น ส่วนรูปร่างลักษณะก็จะแตกต่างกันอยู่บ้างตามความนิยมและการใช้งานในส่วนแต่ละท้องถิ่น ส่วนคำว่าแคน นี้ได้มาจากเสียงของแคนเองเพราะคนไทยอีสานได้ยินแคนว่า "แลนแคน-แลนแคน"

แคนมีหลายชนิด เรียกตามจำนวนของลูกแคน ตั้งแต่คู่ ๓ ถึง คู่ ๙ แคนนิยมในภาคอีสานคือแคนหก แคนเจ็ด แคนแปด และแคนเก้าหรือแคนลาวสูง

แคนหก มีคู่แคน ๓ คู่ รวมเป็น ๖ ลำ มีขนาดสั้น มีเพียง ๕ เสียง จึงไม่นิยมใช้บรรเลงจริงๆ โดยมากจะเป็นแคนสำหรับเด็กฝึกเป่าเล่น

แคนเจ็ด เป็นแคนขนาดกลาง มีคู่แคน ๗ คู่ รวม ๑๔ ลำ นิยมเป่าเป็นแคนวง มีครบทั้งเจ็ดเสียง

แคนแปด มีคู่แคน ๘ คู่ รวม ๑๖ ลำ มีครบทุกเสียง โดยมีเสียงต่ำสูงคู่กัน ๗ คู่ จึงสามารถบรรเลงเพลงได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งลายอีสาน เพลงไทยเดิม ไทยลูกทุ่ง เป็นต้น เป็นแคนประจำวงหมอลำและเหมาะสำหรับเป่าเดี่ยวเพื่ออวดฝีมืออีกด้วย

แคนเก้า มีคู่แคน ๙ คู่ ขนาดยาวประมาณ ๔ ศอกขึ้นไป เสียงแคนมีลักษณะทุ้ม ต่ำ และมีครบทั้งเจ็ดเสียง

การทอเสื่อ: และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการทอผ้า/ทอเสื่อ ด้วยต้นกก

การทอเสื่อ

- การทอเสื่อ เป็นภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่น ที่นำเอาต้นกกมาแปรรูปให้เป็นเส้น ย้อมสี แล้วสานทอให้เป็นแผ่นผืน เพื่อนำมาใช้ปูลาดรองนั่งหรือนอน หรือทำธุรกรรมต่างๆ ตลอดจนทำพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ
- เสื่อ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีใช้กันอยู่ทั่วไปทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะต้นกกเป็นพืชธรรมชาติที่ขึ้นอยู่ทั่วทุกภูมิภาค และภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นที่นำต้นกกมาแปรรูปก็มีลักษณะคล้ายกัน หรือได้อิทธิพลทางความคิดจากกันและกัน ทำให้เสื่อถูกจัดได้ว่าเป็นปัจจัยจำเป็นอย่างหนึ่ง ต่อการดำรงชีวิตของผู้คนในอดีต
- ที่ตำบลผาน้ำย้อย อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด คือ ภูมิภาคหนึ่งที่มีการสืบสานภูมิปัญญาทางการทอเสื่อนานมาจนปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์อื่นเข้ามาทดแทนการใช้เสื่อมากมายให้เลือก นับตั้งแต่เสื่อน้ำมัน พรม กระเบื้องปูพื้น และอื่นๆ ทำให้กระแสความนิยมในการใช้เสื่อลดลง และคนรุ่นใหม่ก็สนใจในภูมิปัญญานี้น้อย

ขั้นตอนและวิธีการทอ

วัสดุอุปกรณ์ในการทำ

๑. กรอ
๒. กกหรือไผ่
๓. เชือกไนลอนหรือเชือกเอ็น
๔. พื้ทอเสื่อ ๑ เมตร
๕. โสมทอเสื่อ กว้าง ๑ เมตร ยาว ๒ เมตร
๖. ไม่สอตกกขั้นตอนและวิธีการทอเสื่อ

วิธีการย้อมสีกก

๑. ต้มน้ำให้ร้อนและผสมสีลงไป
๒. นำต้นกกที่เตรียมเอามาต้มน้ำให้สีเข้ากับเนื้อกก
๓. เอาขึ้นมาตากให้แห้ง
๔. ตากให้แห้งแล้ว (สามารถเอามาทอได้)

ขั้นตอนการทำ

๑. นำกกหรือไผ่มากรีดออกเป็นเส้นไปตากแดดประมาณ ๑ อาทิตย์
๒. เมื่อแห้งแล้วนำมาย้อมสีตามต้องการ โดยสีที่ย้อมเป็นสีเคมีอย่างดี ส่วนมากจะย้อม สีน้ำตาลและสีขาว สีแดง สีน้ำเงิน
๓. นำเชือกไนลอนหรือเชือกเอ็นซึ่งที่โสมทอเสื่อให้เป็นเส้นตามโสมและพื้
๔. นำกกหรือไผ่สอดเข้ากับไม้สอเพื่อที่จะสอดเข้ากับโสมทอเสื่อ
๕. เมื่อสอตกกหรือไผ่เข้าไปแล้วมัดกกพื้เข้าหาตัวเองให้กกหรือไผ่แน่นติดกัน เป็นลายต่าง ๆ
๖. ลายที่ทอเป็นประจำและเป็นที่ยอมรับคือ ลายมัดหมี่ ลายธรรมดา ลายกระจับ
๗. จากนั้นก็นำเสื่อที่ทอแล้วมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น หมอน อาสนะแดง สีน้ำเงิน
๘. นำเชือกไนลอนหรือเชือกเอ็นซึ่งที่โสมทอเสื่อให้เป็นเส้นตามโสมและพื้
๙. นำกกหรือไผ่สอดเข้ากับไม้สอเพื่อที่จะสอดเข้ากับโสมทอเสื่อ
๑๐. เมื่อสอตกกหรือไผ่เข้าไปแล้วมัดกกพื้เข้าหาตัวเองให้กกหรือไผ่แน่นติดกัน เป็นลายต่าง ๆ
๑๑. ลายที่ทอเป็นประจำและเป็นที่ยอมรับคือ ลายมัดหมี่ ลายธรรมดา ลายกระจับ
๑๒. จากนั้นก็นำเสื่อที่ทอแล้วมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น หมอน อาสนะ

เลือกขนาดของพื้ให้ได้ขนาดตามที่ต้องการ นำพื้ไปตั้งในโง่งที่จะทอแล้วตั้งให้ระดับ ระยะห่างจากเหล็กตีนเสื่อประมาณ ๒ ฟุต นำเชือกไนลอนมาซึ่งจามริมพื้ซึ่งแรก จะเริ่มจากด้านซ้าย หรือขวาก่อนก็ได้แล้วแต่นัด การซึ่งเชือกใช้คน ๒ คน คนหนึ่งนั่งอยู่ที่หัวเสื่อคอยมัดเชือกที่ซึ่งให้ตึง และแน่นอีกคนนั่งอยู่ที่ตีนเสื่อคอยสอดเชือกเข้ากับเหล็กตีนเสื่อ ใช้เชือกสอดเข้าไปในรูพื้ที่เจาะไว้ เป็นสองแถว แล้วดึงปลายเชือกไปเกาะติดกับตะปูที่เรือดอกงอไว้ติดกับไม้อีกท่อนหนึ่ง แล้วยึดกันให้แน่น เชือกตึงให้ยาวตามความยาวของเสื่อ พรมนำเสื่อที่จะทอ

ในการทอเสื่อจะใช้คน ๒ คน คนแรกเป็นคนทอ อีกคนหนึ่งเป็นคนคอยสอดเส้นกก กกที่นำมาทอจะใส่ถุงพลาสติกเพื่อให้ง่ายต่อการมัดและทอได้แน่น การทอคนทอจะต้องคว่ำพื้เพื่อไม่ให้ช่องว่างสำหรับสอดกก คนสอดจะสอดเส้นกกโดยแนบส่วนหัวของเส้นกกกับไม้สอ สอดไปตามช่องระหว่างเชือกที่แยกออกจากกันขณะที่คว่ำพื้ พอสอดไปสุดริมเชือกอีกข้างดึงไม้สอกลับคืน คงเหลือแต่เส้นกก คนทอก็กระทบพื้เข้าหาตัวแล้วคนทอก็ทอพื้ คนสอดก็ใช้ส่วนปลายของเส้นกกแนบกับไม้สอ สอดกกเข้าไปอีก คนทอก็กระทบพื้เข้าหาตัว แล้วพริ้วพื้ทางด้านซ้ายมือ การพริ้วพื้ คือ การไขปลายกกม้วนลงแล้วสอดพื้เชือกขัดไว้ให้แน่น ต่อไปคว่ำพื้ พริ้วพื้ทางด้านขวามือ ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้ขนาดตามที่ต้องการ ในขณะทอหากต้องการให้การทอง่ายขึ้นให้ใช้เทียนไขกับเส้นเอ็นที่ซึ่งไว้ให้หัวเพื่อที่จะให้เอ็นเส้นไม่ผิด ตัดริมเสื่อทั้งสองด้านให้เรียบร้อย เสื่อจะมีความสวยงามมากยิ่งขึ้น ใช้มัดติดเชือกเอ็นทางตีนเสื่อเพื่อให้เสื่อออกจากโง่ง มัดเอ็นที่ปลายเสื่อ เพื่อเป็นการป้องกันเสื่อร่อน นำเสื่อที่ทอเสร็จแล้วผึ่งแดดไว้จนแห้งสนิท จึงพับเก็บไว้จำหน่ายหรือแปรรูปต่อไป

การทอเสื่อที่สวยงามนั้นต้องใช้คามประณีต และความอดทนสูงเพราะการทอเสื่อต้องใช้ระยะเวลาในการทอมาก จึงได้เสื่อที่สวยงามมาก และอีกอย่างหนึ่งก็คือการใช้สีในการสียลายให้เกิดสีสันที่สวยงามตามใจผู้ทำ

หมอยาสมุนไพรพื้นบ้าน

หมอยาสมุนไพรพื้นบ้าน

นายทองสา เจริญตา เลขที่ ๒๔ หมู่ที่ ๔

บ้านห้วยค้อ ตำบลผาน้ำย้อย

อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

กองการศึกษาฯ อบต.ผาน้ำย้อย

อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

โทร ๐๔๓-๖๒๕-๕๕๕๕

มีความสามารถในการรักษาด้วยสมุนไพรโดยได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการรักษาโรคด้วยสมุนไพรจากบิดาซึ่งเรียนรู้การรักษาแบบแพทย์แผนไทยตั้งแต่อายุ ๒๔ ปี นายทองสาจะเก็บยาทุกวันอังคาร และมีคาถากำกับในการเก็บยาทุกครั้ง

โดยมีผลงานที่เป็นประโยชน์ “การดูแล
สุขภาพด้วยยาสมุนไพรพื้นบ้าน” จัดทำ
ร่วมกับ องค์การบริหารส่วนตำบลผาน้ำย้อย
อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ครูทองสา
มีความรู้ความสามารถในการรักษาด้วย
สมุนไพรในกลุ่มอาการเกี่ยวกับโรคเลือด
โลหิตสตรี ไต รวมทั้ง โรคฉุกฉิน เช่น ภูมิแพ้
อาหารเป็นพิษ สัตว์พิษกัด ผื่นแพ้

วิธีการ พิจารณาคนไข้ที่ได้รับการรักษาโดย
การสอบถามอาการและพิจารณาอาการโดย
การสัมผัสร่างกายของคนไข้ ในกลุ่มอาการ
เกี่ยวกับโรคเลือด โลหิตสตรี ไต รวมทั้ง โรค
ฉุกฉิน เช่น ภูมิแพ้ อาหารเป็นพิษ สัตว์พิษ
กัด ผื่นแพ้ รวมทั้ง เรียบเรียงตำรายาจาก
เอกสาร ใบลาน และความรู้จากประสบการณ์
เพิ่มเติม บันทึกเป็นหนังสือ เผยแพร่เป็น
วิทยาทาน เพื่อ ถ่ายทอดตำรายา
ประสบการณ์การรักษา การเข้าป่าศึกษา
สมุนไพร เครื่องยารักษาโรคจากธรรมชาติใน
ป่าชุมชนใกล้เคียง ตำรายาสมุนไพรบำรุง
ร่างกาย และรักษาสุขภาพมารดาหลังคลอด
ตำราโรคห้อย (อัมพฤกษ์-อัมพาต)

รวมทั้ง เรียบเรียงตำรายาจากเอกสาร
ใบลาน และความรู้จากประสบการณ์
เพิ่มเติม บันทึกเป็นหนังสือ เผยแพร่เป็น
วิทยาทาน เพื่อถ่ายทอดตำรายา
ประสบการณ์การรักษา การเข้าป่าศึกษา
สมุนไพร เครื่องยารักษาโรคจากธรรมชาติ
ในป่าชุมชนใกล้เคียง ตำรายาสมุนไพร
บำรุงร่างกาย และรักษาสุขภาพมารดาหลัง
คลอด ตำราโรคห้อย (อัมพฤกษ์-อัมพาต)
โดยมีผลงานที่เป็นประโยชน์ “การดูแล
สุขภาพด้วยยาสมุนไพรพื้นบ้าน” จัดทำ
ร่วมกับ องค์การบริหารส่วนตำบลผาน้ำ
ย้อย อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

เสียงโบกปูน